

at man forventer dette —, og at der altsaa, hvis vi har mere Hvede her i Landet, end vi forbruger, kan eksporteres med Fortjeneste, og Forholdet saaledes kan stille sig gunstigere; at han, hvis han faar mere Rug, end han i Øjeblikket venter, ogsaa kan sælge denne med Fortjeneste, hvilket altsaa ogsaa vil forandre Tallet. Den højtærede Landbrugsminister kan tage alle de nødvendige Forbehold, men jeg mener, at han skylder den høje Rigsdag i Henhold til sine Udtalelser i Landstinget at sige os, hvorledes hans Budget i Øjeblikket stiller sig, hvilket Underskud Kornloven for Øjeblikket maa antages at ville give, og hvorledes dette Underskud tænkes dækket.

Ordføreren (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Rode har jo meget ofte Ordet her i dette Ting, men man faar det Indtryk, at han fremdeles lever og aander saaledes i Centralkontorer og Nævn, at han ustandselig tænker paa det om Dagen, og han drømmer sikkert om det om Natten.

Vi har jo nu igen faaet en Fortælling om og en Forklaring paa, hvor udmærket de Centralkontorer og Nævn har virket, som det ærede Medlem har bragt til Verden i de forløbne Aar. Skønt det ikke er værd at komme dybt tilbage til de gamle Sager, skal jeg dog, naar her er ofret saa megen Ros paa Centralkontoret og dets Virksomhed — det er jo en Fortsættelse af det gamle Majs-nævn —, minde om, hvorledes vi stod i det, da den uindskrænkede Undervandsbaadskrig indtraadte i 1917. Medens vi den Gang var underkastede Regulering og undergivne Majsnævnets Dispositioner med Hensyn til Indkøb af Majs og i det hele til Forsyningen dermed, var Oliekagehandelen derimod fri, og det var en stor Lykke, thi det kunde vi takke for, at da den uindskrænkede Undervandsbaadskrig indtraadte i Foraaret 1917, havde vi her i Landet betydelige Mængder af Oliekager, som i høj Grad kom Produktionen til gode det følgende Aars Tid. Derimod havde vi kun lidt af Majs, fordi det ærede Medlems Majsnævn havde modsat sig, at de Indkøb blev foretaget, som Importørerne havde forlangt at faa foretaget omkring Juli og August Maaned 1916. Majsnævnet stillede sig endog saaledes, at Importørerne i Fællesskab offentlig fralagde sig ethvert Ansvar for den Situation, Landet maatte komme i, fordi vi havde for lidt Majs. Det var netop det, der skete. Undervandsbaadskrigen kom Foraaret efter, og Landet havde kun lidt Majs, medens vi lykkeligvis havde

betydelige Mængder af Oliekager til stor Fordel for Landbruget og dermed for hele Befolkningen. Den Gang tjente jo Foderstofimportørerne billigvis paa de Varer, som de laa inde med, og derfor maa de ogsaa nu tage Tabet ved det Prisfald, som kommer. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at naar Prisfaldet nu kom, vilde Importørerne føle, at det havde været heldigt, om Handelen havde været centraliseret og monopoliseret. Det vil altsaa sige, at han mener, det havde været heldigt, om det havde været Statskassen, der var kommet til at tabe de 100 Millioner, eller hvad det nu bliver, der bliver at tabe paa Foderstoffer. Men for Landet og Samfundet som Helhed maa jeg rigtig nok hævde, at det havde været meget bedre, om vi ikke havde været undergivne den Monopolisering og undergivne hans Nævns Forgodtbefindende under Krigssituationen. Thi Kendsgerningerne viser jo tydeligt den store Forskel, der var med Hensyn til disse to Varer: Oliekager og Majs.

Jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem Hr. Rode dog ligesom vi andre maa have følt sig temmelig overbevist om, at det store Prisfald maatte komme. Men saa er Spørgsmaalet: Kunde det ærede Medlem vide, hvornaar det vilde komme? Man har dog egentlig ikke faaet Indtryk af, at han var klogere derpaa end andre Mennesker. Under Kornlovsdebatten regnede det ærede Medlem med, at Priserne paa Foderstoffer endogsaa vilde stige yderligere. Det var et Argument, som var fremme i Debatten om det forelagte Forslag, at Storaagrarerne, som det hedder i et vist Sprog, naturligvis alle sammen havde godt Raad, de kunde om Efteraaret dække sig for deres Forbrug for hele Vinteren til. Priser, som passede efter den Pris, der gaves for Brødkorn, og de var altsaa paa den sikre Side, men de mindre Landbrugere, de mindre bemidlede Jordbrugere, vilde derimod komme til at give langt højere Priser henad Vinteren. Nu ligger det jo nær at antage — jeg har for Resten ogsaa hørt lidt om det —, at det ærede Medlem Hr. Rodes Partifæller ude paa Landet — han har jo nogle derude — har troet paa ham som Handelsekspert og derfor i Efteraaret har fyldt deres Lagre med Foderkager til 60 Kr. og Majs til 40 Kr. Nu sidder de med Smerten; om de en anden Gang vil tro paa ham som Spaamand, er en Sag for sig. Sagen er, at det ærede Medlem har tænkt fejl. Han troede den Gang, at vi fik en yderligere Prisstigning paa disse Varer; nu har det vist sig, at der er kommet et Prislefald.